

Balassagyarmati Törvényszék

9.Pf.20.130/2023/5. szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Ravasz László Endre (6721 Szeged, Osztrovszky u. 23. fsz. 3.) ügyvéd által képviselt felperes1 I. rendű és felperes2 II. rendű (mindketten cím1 szám alatti lakosok) felperesnek – a Törös Ügyvédi iroda (1065 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 53., eljáró ügyvéd: dr. Fekete Zita) által képviselt alperes1 (cím2) I. rendű és dr. Turi Lajos Péter (4600 Kisvárd, Aradi vértanúk tere 6. 1/2) ügyvéd által képviselt alperes2 (cím3) II. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében a Balassagyarmati Járásbíróság által 2023. január 26. napján meghozott 6.P.20.066/2022/20. számú ítélettel szemben a felperesek részéről 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az I. rendű alperesnek 150.000.- (Egyszázötvenezer) forint + ÁFA összegű fellebbezési perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelmet elutasította és egyetemlegesen kötelezte a felpereseket, hogy az I. és II. rendű alperesek részére fizessenek meg külön-külön az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül 300.000.- forint + ÁFA összegű perköltséget. Megállapította, hogy a perben a Magyar Állam által előlegezett eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.
- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek, mint adósok – illetve a II. rendű felperes, mint zálogkötelezett is – és az I. rendű alperes között Városon1, 2007. szeptember 26. napján hitel- zálog és készfizető kezesi szerződés jött létre egyéb érdekelt1 svájci frank alapú magánhitelhez szám1 szerződésazonosító számon. A szerződés 1/1 pontjában az I. rendű alperes vállalta, hogy 42.300.- svájci frank összegű devizahitelt tart rendelkezésre, és a szerződésben írt feltételek teljesülése esetén forintban legfeljebb 6.000.000.- forint összegű kölcsönt folyósít a felperesek részére. A kölcsön céljaként magáncélú felhasználás került megjelölésre. A hitelt felvevők egyetemleges kötelezettséget vállaltak a kölcsön megfizetéséért. A szerződés futamideje 240 hónapban, a végső lejárat időpontja 2027. szeptember 15. napjával került megjelölésre. A szerződés 4. pont 1. pontja az

ügyleti kamatláb tekintetében rögzítette, hogy az kamatperiódusonként változó, mértéke a szerződéskötés időpontjában 4,00%, a kezelési költség mértékét a szerződéskötés időpontjára a szerződés 2,7%-ban határozta meg. A szerződés 4. pont 5. pontja a teljes hiteldíj mutatót a szerződéskötés időpontjára nézve 7,2%-ban határozta meg rögzítve, hogy a THM értéke nem tükrözi a hitel kamat- és árfolyamkockázatát. A szerződés 6.2. pontja szerint az induló törlesztőrészlet összege 276,37 svájci frank. A szerződés 6/A/2. pontja a hitelfelvevő súlyos szerződésszegése esetére szabályozta a bank azonnali hatályú felmondásának jogát elsősorban arra az esetre, ha a hitelfelvevő a szerződésből adódó bármely fizetési kötelezettségével késedelembe esik. A szerződés 1-8 oldalszámmal jött létre, 9. oldalként pedig külön íven kockázatteltáró nyilatkozat készült a devizahitelek árfolyam- és kamatkockázatával kapcsolatban, mely nyilatkozaton keltezés nem szerepel, azonban azt a felperesek, illetve a bank képviselői cégszerűen aláírták.

[3] A kockázatteltáró nyilatkozat a következő szövegezéssel jött létre: „A forinttól eltérő devizanemben történő hitelfelvétel előre pontosan nem becsülhető devizaárfolyam és kamatkockázat tudatos felvállalását jelenti, a hitel devizanemétől függően a hitel teljes vagy adott esetben részleges futamidejére vonatkozóan. Erre tekintettel az ügyfeleink által megkötni kívánt devizahitel szerződéssel kapcsolatban az alábbi, piac által indukált kockázatokra hívjuk fel a figyelmet: A hitel futamideje alatt árfolyam elmozdulások a nemzetközi pénzügyi piacok és a forint piaci helyzete változásától függően bármikor, előre meg nem becsülhető gyakorisággal, irányban és mértékben következhetnek be. Az árfolyamváltozás hatására változhat, kedvezőtlen esetben akár jelentős mértékben megnövekedhet mind a tőketartozás, mind a törlesztőrészletek forintban számított összege. További kockázatot jelent változó kamatozású hitelkonstrukciók esetében, hogy a devizaárfolyamtól függetlenül a hitel devizanemére irányadó nemzetközi pénzügyi kamatok is változhatnak és a változás akár a forint kamatok változásával ellentétes irányú is lehet. A kedvezőtlen irányú kamatváltozás az árfolyam változatlansága esetében önmagában is növelheti a törlesztőrészletek összegét. Ugyanakkor az árfolyam és kamat bármilyen irányú változása akár együttesen is bekövetkezhet, ami kedvezőtlen esetben a forintban számított adósságterhek kumulatív emelkedését eredményezheti.” Az iraton szereplő záradék a következőt tartalmazza: „A fenti kockázatteltáró nyilatkozatban foglaltakat tudomásul vettem, és a devizahitel szerződést az abban foglaltak ismeretében, a piac által indukált esetleges kockázatok felelős mérlegelésével kötöm meg.” Ugyancsak 2007. szeptember 26. napján dr. Pócsik Zsuzsanna közjegyző előtt a felperesek egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tettek a fent ismertetett szerződésben foglaltak kötelezettségeik vonatkozásában, a közjegyzői irat is magában foglalja a fentiek szerinti kockázati tájékoztatást.

[4] 2010. július 1. napján közjegyzői okiratban foglaltan egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat módosításáról készült közokirat, amelyben a felperesek 2010. július 15. napjától 2011. június 15. napjáig fixált havi 40.000.- forint összegű törlesztőrészlet fizetését vállalták a kölcsön tőke törlesztése vonatkozásában. Az I. rendű alperes a 2018. október 18. napján kelt levelével a felperesek részére 2.647.598.- forint összegű hátralékos tartozás megfizetése tárgyában „utolsó felszólítást” küldött azzal, hogy ennek eredménytelensége esetén a szerződést felmondja. A felperesek a tértivevényes küldeményként feladott felszólítólevelet 2018. október 24. napján átvették. 2019. március 14. napján szintén közjegyzői okiratban foglaltan az I. rendű alperes részéről a szerződés felmondására került sor azzal, hogy a felperesekkel szemben a felmondás folytán a tőketartozás 9.091.273.- forint, az ügyleti kamattartozás 608.010.- forint, a késedelmi kamattartozás 94.201.- forint. Az okirat rögzítette, hogy a hitelszerződés a 2014. évi XXXVIII., XL., továbbá LXXVII. törvény hatálya alá tartozik, ami alapján az elszámolási és forintra váltási kötelezettségét a bank teljesítette, amelyeknek megfelelően tehát a szerződés módosult.

- [5] A felperesek a ügyszám1 számon előterjesztett kereseti kérelmükben a kölcsönszerződés érvénytelenségének a megállapítását és az eredeti állapot helyreállítását kérték annak megállapításával, hogy 200.000.- forint összegű tartozásuk áll fenn, miután a 6.000.000.- forint kölcsönből 5.800.000.- forintot visszafizettek, és a tartozás megfizetésére 240 havi részletfizetés engedélyezését kérték. Előadásuk szerint az alperes ügyintézője a szerződés megkötésekor arról adott tájékoztatást, hogy a deviza alapú kölcsönszerződésnek sokkal alacsonyabb a kamata, mint a forint alapúnak, hosszútávon sokkal előnyösebb a deviza alapú kölcsön havi törlesztőrészelete, mint a forint kölcsöné, illetve a hitelképesség vizsgálat szerint csak deviza alapú hitel felvételére bizonyultak jogosultnak. Semmilyen tájékoztatást nem kaptak arra nézve, hogy a deviza alapú kölcsönök törlesztőrészelete bármikor meghaladhatja a forint hitelek törlesztőrészeletét, és ez megélhetési gondot okozhat. Hivatkoztak arra, hogy a PSZÁF 9/2006. (XI.7.) szám alatti ajánlásnak megfelelő tájékoztatást a szerződéskötési eljárás során nem kapták meg. Hangsúlyozták, hogy számukra a perbeli szerződés megkötésével kapcsolatban az a cél volt elérendő, hogy a futamidő végéig stabilan törleszthető kölcsönszerződést kössenek, mely cél alapos feltevését az alperesi tájékoztatás megerősítette, s ezt támasztja alá a 6/2013. PJE határozat indokolásának III/1. pontja is. A szerződés szövege és tartalma pedig csak és kizárólag a szerződési céllal és akarattal összhangban értelmezhető a Ptk. 207. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Ptk. 277. § (1) bekezdés c.) pontja értelmében. Hivatkozásuk szerint a szerződéskötés előtt semmilyen tájékoztatást nem adott az I. rendű alperes arra nézve, hogy a deviza alapú főszolgáltatás milyen drasztikus hatással lesz a törlesztőrészekre, tehát arra, hogy a kölcsön törlesztőrészelete és összköltsége akár a háromszorosára is emelkedhet, a kölcsön gazdasági hatásait pedig csak így lehetett volna felmérni. A felperesek tehát a deviza kockázati tájékoztatás elégtelensége miatt a Ptk. 209. § (1) bekezdés, a Ptk. 209/A. § (2) bekezdés, a Hpt. 203. § (6) bekezdés, a 93/13/EGK irányelv melléklet 1. pontja i. alpontja alapján érvénytelennek ítélték a kölcsönszerződést azzal, hogy a Ptk. 239. § (2) bekezdése alapján a szerződés teljesen érvénytelen, mivel az érvénytelen rész nélkül az nem teljesíthető, anélkül a felek nem kötötték volna meg a szerződést. A szerződés érvénytelensége folytán a Ptk. 237. § (2) bekezdése és az EUB C-118/17. számú döntése szerint eredeti állapot helyreállításának is helye lehet. Hivatkoztak a felperesek arra is, hogy amennyiben az alperes tévedett abban, hogy az általa nyújtott szolgáltatás alkalmas-e a felperesek által meghatározott és az alperes által is elfogadott szerződési cél megvalósítására, akkor az az ő gazdasági kockázata, amennyiben ez mégsem valósítható meg.
- [6] A ügyszám2 számon indult perben, amelyben alperesként csak az alperes1 szerepelt, az elsőfokú bíróság 7. számon bírósági meghagyást bocsájtott ki a kereseti kérelem szerinti tartalommal. Az I. rendű alperes ellentmondása, illetve érdemi ellenkérelme alapján az eljárás új számon folytatódott. Az I. rendű alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte annak megalapozatlansága miatt. Álláspontja szerint a megállapítási kereset Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti felételei nem állnak fenn. Megítélése szerint a devizakockázat feltárása tisztességesen megtörtént, ugyanis a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező kockázatfeltáró nyilatkozat a 2/2014. számú jogegységi határozat előírásainak megfelelően világos és érthető módon adott a devizakockázatról tájékoztatást a felpereseknek. Hivatkozása szerint a PSZÁF-re vonatkozó jogszabály értelmében az általa kiadott ajánlás nem kötelező erejű, ugyanakkor a 9/2006. számú ajánlás 1. számú melléklet 6. pontjában a deviza alapú kölcsönökről adandó kockázat megszövegezésének előírt tartalmát a perbeli kockázatfeltáró nyilatkozat magában foglalja, teljesíti. Kifejtette továbbá, hogy az EUB C-118/17. számú döntés alapján a felperesi állásponttal ellentétesen nem lehet arra következtetni, hogy az eredeti állapot helyreállítása jogkövetkezményként alkalmazható lenne.

- [7] A ügyszám3 számon folytatódó eljárásban a felperes II. rendű alperesként perbe vonta a egyéb érdekelt2-t, illetve további időközbeni engedményezések folytán a per II. rendű alperese a alperes2 lett.
- [8] A felperesek kereseti kérelmüket módosították és az alperessel kötött szerződés érvénytelenségét a kölcsönszerződés 1.1., 5.3. és 6.2. pontok semmisségére tekintettel kérték megállapítani, jogkövetkezményként pedig a szerződés érvényessé nyilvánítását kérték azzal, hogy az árfolyamkockázat a felpereseket korlátozottan terheli és a kölcsön tőketartozását, valamint a törlesztőrészleteket 180.- forint/svájci frank árfolyamon kell megállapítani. Ennek alapján a II. rendű alperes felé 5.444.410.- forint kölcsöntartozásuk áll fenn, melynek megfizetésére 100 havi részletfizetés engedélyezését kérték. Kérték annak megállapítását is, hogy a dr. Pócsik Zsuzsanna közjegyző által ügyszám4 szám alatt készített, a kölcsönszerződésre vonatkozó közokirat nem tekinthető közokiratnak, továbbá az I. rendű alperesnek a dr. Bán Tamásné dr. Tóth Dóra közjegyző ügyszám5 számon 2019. március 14. napján közokiratba foglalt kölcsönszerződés felmondása jogszerűtlen. Az árfolyamkockázati tájékoztatással kapcsolatban hivatkoztak a 2/2014. PJE és az EUB C-51/17. számú ítélete alapján kialakult bírói gyakorlatra. Előadták továbbá, hogy miután a közokiratba foglalás a végrehajtást kérő számára peres eljárás nélkül, közjegyzői záradékolás alapján teszi lehetővé a végrehajtás megindítását, ez a BH 2019. évi 300. számú döntés figyelembevételével arra vezethet, hogy a felperesek nem jogosultak az I. rendű alperes esetleges szerződésszegéséből eredő igényüket érvényesíteni. Rámutattak arra, hogy a 18/1999. (II.5.) Kormányrendelet 1. § i.) pontja, 2. § h.) pontja szerint tisztességtelen az a szerződési feltétel, ami kizárja vagy korlátozza a fogyasztó jogszabályon alapuló jogait a fogyasztóval szerződő fél szerződésszegése esetén, a közokiratba foglalás tehát elzárja a felpereseket attól, hogy az I. rendű alperes szerződésszegése esetén vele szemben a Ptk. 38/C. §-a alapján igényt érvényesíthessenek. A felperesek a Ktv. 3. § (1) bekezdésére hivatkozással kérték megállapítani a közjegyzői okirat közokirat jellegének elvesztését. A kifejtettek szerint a kölcsönszerződés kötelező közjegyzői okiratba foglalását előíró szerződési rendelkezés tisztességtelen, ezért a közjegyzőnek meg kellett volna tagadnia a szerződés közokiratba foglalását. Emellett utaltak arra is, hogy a közjegyzőnek az 1991. évi XLI. törvény 120. § (1) bekezdés b.) pontja szerint tájékoztatnia kellett volna őket a jogügylet jogi következményeiről, arról is, hogy a közokiratba foglalás miatt korlátozásra kerül az igényérvényesítési jog a bankkal szemben a Ptk. 305. § (1) bekezdése szerinti esetleges szerződésszegés esetén. Miután a közjegyző ezt a tájékoztatást nem adta meg, a Kjt. 131. § (1) bekezdése alapján nem tekinthető közokiratnak az egyoldalú kötelezettség vállaló nyilatkozatot tartalmazó közjegyzői okirat. A felperesek hivatkoztak továbbá a kölcsönszerződés lehetetlenülésére is, továbbá a kockázati tájékoztatás vonatkozásában arra, hogy nem volt megfelelő idejük a szükséges megfontolásra. Kérték az üzletszabályzat VI.1.4. pontja tisztességtelenségének megállapítását a Ptk. 209. § (1) bekezdése és 209/A. § (2) bekezdése alapján. Ez a rendelkezés ugyanis az azonnali hatályú felmondást bármilyen kis összegű tartozás esetére lehetővé teszi, így az semmis. Az I. rendű alperes felmondása pedig jogszerűtlen, mert nem határozza meg a fennálló tartozás összegét, így nem állapítható meg a súlyos szerződésszegés és kérték a felperesek a Kúria ügyszám6 számú ítéletének a figyelembevételét.
- [9] Az I. rendű alperes álláspontja szerint a közjegyzői okirat érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem elbírálásra alkalmatlan, mert nem felel meg a Pp. 172. § (3) bekezdésében írt feltételeknek. Előadta, hogy jogszerűen került sor a szerződés felmondására, ugyanis a felmondást megelőzően tértivevénnyel megküldött felszólító levél szerint több mint 2.000.000.- forint tőke, több százezer forint kamat, összesen 2.647.598.- forint lejárt tartozás állt fenn. A késedelem mértéke 1037 nap volt, így megvalósult a súlyos szerződésszegés

esete. A II. rendű alperes az I. rendű alperessel egyezően a kereseti kérelem elutasítását kérte hasonló indokok folytán.

- [10] Az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló okiratok, a felperesek személyes meghallgatása és a lefolytatott tanúbizonyítás alapján, a 2013. évi CLXXVII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 205. § (2) bekezdése, 523. § (1) bekezdése, 209. § (1) és (2) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése, a szerződés megkötésekor hatályos 1996. évi CXII. törvény (régi Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdései alkalmazásával, hivatkozással a 2/2014. PJE határozatban foglaltakra, valamint az általa ismertetett kúriai döntésekre, megállapította, hogy a felperesek keresete megalapozatlan.
- [11] Az elsőfokú bíróság elsődlegesen az I. rendű alperes által a per megszüntetése iránt előterjesztett kérelmet vizsgálta és azt nem találta alaposnak, ugyanis úgy foglalt állást, hogy bár a felperesi keresetmódosítás nehezen követhető, a jogalap megjelölése, valamint az összefüggések levezetése nem logikus felépítésben követik egymást, azonban az a Pp. 170. § (2) bekezdésében írtakat teljesíti, ezért ügyet érdemben vizsgálta. Kifejtette, hogy a Kúria a ügyszám7 számú ítéletében, mely ügyben a felperesek képviselője jelen per felpereseinek jogi képviselője volt és a felsőbb bírósági határozatok alapján láthatóan a felperesi jogi képviselő kereseti kérelmeiben foglalt hivatkozások a különböző perekben jelentős egybeesést mutattak, annak 48. pontjában megállapította, hogy a felperesek szerződéses célra alapított érvelése alaptalan, amint az kifejtésre került a ügyszám8, illetve ügyszám9 számon indult felülvizsgálati eljárások keretében is. A Kúria ezen határozatokban rámutatott, hogy a 6/2013. PJE határozat III.2. b.) pontja – szemben a felperesek által annak önkényesen kiragadott részletéből levont következtetéssel - nem magának a deviza alapú kölcsön szerződésnek a céljaként és nem is a szerződő felek közösen meghatározott céljaként, hanem az adós saját szerződéskötési motivációjaként rögzítette azt, hogy a forint kölcsönöknél alacsonyabb kamatozás mellett kívánt kölcsönhöz jutni. A 49. pontban megjegyezte továbbá a Kúria, hogy a felperesek fentiek szerinti szerződéskötési motivációja vagy célja azért sem bírt relevanciával, mert a felperesek keresetükben nem akarathibára, hanem tisztességtelenségre hivatkoztak, akarathibára alapított érvénytelenségi keresetük nem volt. Ugyanezen okból nem lehettek alaposak az ezen alapuló, egyoldalú értékállandósági kikötést tartalmazó forinthitel felvételére alapított hivatkozások sem.
- [12] A felpereseknek a szerződés teljesítésének lehetetlenülésére vonatkozó hivatkozását sem találta megalapozottnak az idézett felsőbb bírósági döntések alapján a következő okokból: a felperesek kockázatokat vállalva döntöttek a deviza alapú kölcsön mellett, amely körülmények összességében cáfolják, hogy a szerződés az I. rendű alperesnek felróható okból lehetetlenült. A 6/2013. PJE határozat 2. pont b.) pontja szerint a deviza alapú szerződés nem irányul lehetetlen szolgáltatásra, ez okból nem érvénytelen. Pénztartozás esetén a teljesítés mindaddig nem lehetetlenülhet, amíg a teljesítés helye szerinti törvényes fizetőeszköz létezik. E tekintetben közömbösek az adós körülményeiben bekövetkezett negatív változások. Az I. rendű alperes a szerződésben rögzített szolgáltatást nyújtotta, ez sem fizikai, sem jogi okból nem lehetetlenült, így az I. rendű alperes szerződésszegést nem követett el. Miután a felperesek által hivatkozott cél nem képezte a szerződés részét, a felperesek szerződésben rögzítettektől eltérő akarátának feltárása az alperesnek nem volt jogszabályi kötelezettsége, ezért a szerződés felperesek által állított lehetetlenülése nem az I. rendű alperes magatartására vezethető vissza. Akarathibára épített kereseti kérelmük pedig a felpereseknek jelen per során sem volt.
- [13] Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a Kúria a ügyszám10 számú ítéletének 41. pontjában a perbelivel azonos szövegezésű árfolyamkockázati tájékoztatóval kapcsolatban rögzítette, hogy annak megfelelőségét a Kúria már több határozatában részletesen vizsgálta, így a

ügyszám11, valamint a ügyszám12 számú határozataiban. Ezen döntéseiben a 2/2014. PJE határozat szempontrendszerének alkalmazásával megállapította, hogy a perbeli árfolyamkockázatról szóló tájékoztató eleget tesz az rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdése szerinti formai és tartalmi követelményeknek és nem tisztességtelen, az megfelel a 2/2014. PJE határozat és az EUB gyakorlatában kifejtett elveknek. A kockázatfeltáró nyilatkozatból és a szerződés pontjaiból egyértelmű az átlagosan tájékozott fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat őt terheli, a változás mértéke jelentősen kihathat fizetési kötelezettségeire, mind a tőketartozás, mind a törlesztőrészek vonatkozásában. A tájékoztatásból kitűnik, hogy az árfolyam változása valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet, hiszen utalt az I. rendű alperes a kockázatfeltáró nyilatkozatban arra, hogy a forinttól eltérő devizanemben történő hitelfelvétel előre pontosan nem becsülhető devizaárfolyam és kamatkockázat tudatos felvállalását jelenti, a hitel teljes futamidejére vonatkozóan. A Kúria a 42. bekezdésben rögzítette, hogy figyelemmel volt a Jogegységi Panasz Tanácsa 2021. november 22. napján hozott és a Magyar Közlöny 2021. évi 243-as számában 2021. december 28. napján közzétett ügyszám14 számú jogegységi hatályú határozatára is. A 43. pont szerint a Kúria a JPE határozatot követően szintén állást foglalt már az I. rendű alperesi tájékoztató fenti elveknek való megfeleléséről a ügyszám13 számú ítéletével, melyre tekintettel az előzőekben megjelölt egyedi ügyekben folytatott joggyakorlata a JPE határozatot követően is kötelező erejüként hivatkozható. Kifejtette továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek a per során igazolni kívánták, hogy az írásbeli tájékoztató tartalmával szemben, – ami megítélésük szerint nem meríti ki a 2/2014. PJE, illetve az EUB határozatok elvárásait, – az I. rendű alperesi érdekkörbe tartozó személytől olyan tájékoztatást kaptak, ami utóbb nem bizonyult helytállónak. A felperesek indítványára az elsőfokú bíróság tanúként idézte a hitelközvetítőként eljáró egyéb érdekelt3át, azonban az idézése „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, majd a felperesek a továbbiakban az idézését már nem kérték. Az elsőfokú bíróság tanúként hallgatott meg négy személyt, akik a szerződéskötés időpontjában az I. rendű alperes dolgozói voltak és akiknek az aláírása a szerződésen szerepel, azonban vallomásuk alapján az volt megállapítható, hogy nem ők jártak el a szerződéskötés folyamatában a perbeli szerződés megkötése érdekében, így a banki alkalmazott által tett kockázati tájékoztató tartalmát ismertetni nem tudták. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra, hogy az I. rendű felperes előadása szerint minden, a kölcsönrel kapcsolatos tájékoztatást döntő mértékben egyéb érdekelt3a adott meg a számukra, így a banki eljárásban már oly módon vettek részt, hogy kellő előzetes ismeretekkel rendelkeztek a szerződés tudnivalóit, így annak kockázatát érintően is, ehhez mérten formális jelentőségű volt a banki ügymenet, a kockázati tájékoztatást legfeljebb felületesen olvashatták el s egyebek között ezt is aláírták. Ennek ellenére egyéb érdekelt3a további idézést nem kérték. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján nem találta igazoltnak a felperesek részéről állított azon többlettényállási elemet, amely szerint a szerződéskötési eljárásban utóbb tévesnek bizonyult tájékoztatást kaptak, ezt a tényt tehát bizonyítottság hiányában figyelembe venni nem tudta. Az írásbeli tájékoztatóról pedig a korábbiakban ismertetett kúriai kötelező tartalmú precedens döntés született, ezért az elsőfokú bíróság a felperesek árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelenségére alapított kereseti kérelmét nem találta megalapozottnak.

- [14] Az elsőfokú bíróság utalt a Kúria ügyszám7 számú ítéletének 56. pontjára, mely rögzítette, hogy a felpereseknek a hitelbírálat nem megfelelésére alapított érvei nem voltak értékelhetőek, ugyanis a PSZÁF ajánlás, a PSZÁF-MNB együttes ajánlás és az EUB ítéletei Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése alapján nem minősülnek jogszabálynak. A Kúria egyebekben osztotta a jogerős ítéletben a hitelbírálat kapcsán kifejtett álláspontot, mely szerint a banki eljárásnak nem kellett kiterjedni arra, hogy az árfolyamkockázat előre nem látható és ki nem számítható többletterhei meghaladják a felperesek későbbi teljesítő képességét. Ennek kockázatát az adósok (felperesek) vállalták, mert a nyilatkozat tartalmazta,

hogy az árfolyamkockázatból adódó veszteség lehetőségét gondos megfontolás tárgyává tették és fizetőképességüknek megfelelően mérlegelték.

- [15] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesek helytállóan hivatkoztak arra, hogy az I. rendű alperesi felmondást tartalmazó közjegyzői okirat a felmondás időpontjában fennálló hátralékos tartozás összegét nem határozta meg, azonban a peres iratok között megtalálható, a felmondás előtti utolsó fizetési felszólítás szerint a késedelem mértéke 1037 nap volt, a hátralékos összeg 2.647.598.- forint, így semmiképpen sincs arról szó, hogy jelentéktelen összegű hátralék miatt történt volna a felmondás, illetve hogy erre a hátralékra nézve ne lenne egyértelműen megállítható a felperesi súlyos szerződésszegés, ami kimeríti a Ptk. 525. § (1) bekezdés e.) pontjában foglaltakat. Miután ezen perdöntő körülmények az iratok alapján aggálytalanul megállapíthatóak voltak, az elsőfokú bíróság a szerződés 6/A/2/a. pontjának a tisztességtelensége megállapítására vonatkozó megállapítási kereset Pp. 172. § (3) bekezdésében írt jogszabályi feltételeit nem látta fennállónak, ugyanis az üzletszabályzat ezen pontjának érvényességétől függetlenül a perbeli felmondás egyértelműen jogszerűnek ítéltető.
- [16] Nem állapította az elsőfokú bíróság a kockázati tájékoztatás elégtelenségét a kellő idő hiánya miatt sem. Hivatkozott a BDT. 2020. évi 4185. számú döntésére, melynek értelmében az árfolyamváltozás kockázatát teljes mértékben az adósra hárító szerződési feltétel nem tisztességtelen önmagában azért, mert a külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozatot az adós a szerződéskötés napján írta alá. A felperesek személyes előadása szerint a „bróker” tájékoztatása alapján döntöttek a szerződésről, a banki eljárás formai volt, nem is kívánták a szerződést tüzetesen tanulmányozni.
- [17] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak a felperesek kereseti kérelmét a kölcsönszerződés 1.1., 5.3., 6.2. pontjának semmiségének, s ennek alapján a szerződés érvénytelenségének megállapítására vonatkozóan.
- [18] A felperesek további kereseti kérelmeivel kapcsolatban pedig úgy foglalt állást, hogy miután a per alatt a végrehajtási eljárások a felperesekkel szemben megindultak, a felperesek végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti perben érvényesíthetik azzal kapcsolatos igényüket, hogy dr. Pócsik Zsuzsanna közjegyző ügyszám4 szám alatt készített közokirata nem tekinthető közokiratnak. A megállapítási kereset indításának a Pp. 172. § (3) bekezdésében írt feltételeinek a fennállását nem látta megállapíthatónak a kölcsönszerződés 5.4. pontjával és a közjegyzői okirat közokirati jellegének elvesztésével kapcsolatosan sem és ugyanezt tartotta irányadónak a Kjt. 120. § (1) bekezdés b.) pontjára, illetve 131. § (1) bekezdésére alapított kereseti kérelem esetében is. Végül kitért arra is, hogy a felperesek több kérdés vonatkozásában indítványozták előzetes döntéshozatal iránti eljárás kezdeményezését az Európai Unió Bírósága előtt, azonban megítélése szerint indokolatlanul, így ennek nem adott helyt.
- [19] Az ítélet ellen a felperesek nyújtottak be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kölcsönszerződés érvénytelenségének, valamint a felmondás jogszerűtlenségének megállapítása iránti keresetüknek helyt adó döntés meghozatalát kérték. Hangsúlyozták, hogy a perbeli kölcsönszerződés fogyasztói devizaalapú kölcsönszerződésnek minősül, ezért vonatkozásában is alkalmazni kell a Kúria ügyszám14 számú határozatában foglaltakat. Utaltak arra, hogy a határozat 16. pontja szerint a magyar devizahiteles ügyekben is alkalmazni kell az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelenségének elbírálásakor az EUB C-776/19-782/19. számú ítélete rendelkező részének 3. pontjában foglaltakat és annak indokolását is, melyhez a 62. pont is hozzátartozik. Ennek, valamint az EUB C-670/20. számú végzésének 21. pontja értelmében az árfolyamkockázati tájékoztató csak akkor tekinthető tisztességesnek, ha azt a pénzügyi szolgáltató a szerződés megkötése előtt megadja az adós részére. A Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdése szerint az árfolyamkockázati tájékoztatást írásban

kell adni, amelynek megértését az adósnak az aláírásával kell igazolnia. Ezért az elsőfokú bíróságnak jogkérdésként és nem ténykérdésként azt kellett volna vizsgálnia, hogy az I. rendű alperes a szerződés megkötése előtt adott-e írásban tájékoztatást az árfolyamkockázat tekintetében. E vonatkozásban az EUB C-776/19-782/19. számú ítélet rendelkező részének 4. pontja szerint a bizonyítási teher az I. rendű alperest, mint pénzügyi szolgáltatót terheli. Ha pedig a pénzügyi szolgáltató csak azt tudja bizonyítani, hogy az írásbeli árfolyamkockázati tájékoztatás a szerződéssel azonos napon és azonos időben egyszerre került aláírásra, meg kell állapítani azt, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás nem megfelelő időben történt. Nyilvánvalóan nem felel meg ugyanis az alapos megismerhetőség követelményének, ha az aláírás előtt pár perccel ismeri meg a fogyasztó az árfolyamkockázatai tájékoztatást és az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési rendelkezések tartalmát. A szerződés megkötése után meghozott EU irányelvek is azt támasztják alá, hogy csak akkor megfelelő az árfolyamkockázati tájékoztatás, ha az a szerződés megkötése előtt több nappal megtörténik. Az egyidejű aláírás nem minősíthető a szerződés megkötése előtti tájékoztatásnak, mivel a tájékoztatás nem a szerződés megkötése előtt történt meg. A szerződés megkötése előtti alapos megismerhetőség jogelvének fontosságát és kötelező alkalmazását erősíti meg a Ptk. 4. § (4) bekezdésének első mondata alapján a bankoktól elvárható magatartásként alkalmazandó szakmai protokollban a 9/2006. (XI.7.) PSZÁF ajánlás is, amely szerint csak akkor megfelelő az árfolyamkockázati tájékoztatás, ha az már a hitelkérelem benyújtásakor, jóval a szerződés megkötése előtt megtörténik. A felperesek álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vizsgálandó jogkérdésben eltért a Kúria Jpe.60.015/2021/15. számú határozatának 11. és 16. pontjában foglaltaktól, mivel nem megfelelően vizsgálta, hogy az írásbeli árfolyamkockázati tájékoztatás a szerződés megkötése előttinek tekinthető-e és emiatt a Ptk. 209. § (1) és 209/A. § (2) bekezdését sértő módon nem állapította meg a kölcsönszerződés semmisségét, ezért ítélete jogszabálysértő. Előadták továbbá, hogy az I. rendű alperesnek az írásbeli kockázatteltáró nyilatkozatban olyan tájékoztatást kellett volna adnia, melynek alapján egy megfelelően figyelmes és körültekintő átlagfogyasztó fel tudja mérni a futamidő legelején lévő, nyilvánvalóan aránytalan és egy átlagfogyasztó által soha el nem fogadható árfolyamkockázat meglétét és át tudja látni ezen aránytalan árfolyamkockázatnak a gazdasági helyzetére gyakorolt jelentős negatív hatását, valamint ennek a nagyfokú árfolyamsokknak és árfolyamkockázatnak a futamidő legelején, akár a szerződéskötést követő napon vagy egy-két éven belül való bekövetkezettségének a realitását. Megjegyezték, hogy az EUB C-776/19-782/19. számú ítéletének megjelenése után különbséget kell tenni a jelentős és az aránytalan kockázatot jelentő árfolyamváltozás fogalma között és ezen megkülönböztetés alkalmazásával kell vizsgálni az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelőségét. Ha egy devizaalapú kölcsönszerződés ugyanis csak jelentős árfolyamkockázatot tartalmaz, akkor az ennek fennállásáról való banki tájékoztatás alapvetően nem befolyásolja a fogyasztónak a szerződés megkötésére irányuló akaratát. Ezzel ellentétben az aránytalan árfolyamkockázat megléte olyan lényeges szerződési körülmény, amely kizárja a fogyasztónak a szerződés megkötésére irányuló akaratát. Így nyilvánvalóan nem számíthat a fogyasztó arra, hogy a kölcsönszerződés aránytalan árfolyamkockázatot tartalmaz, abban az esetben, ha csak arról kap tájékoztatást a pénzügyi szolgáltatótól, hogy a devizaalapú kölcsönszerződésnek csak jelentős árfolyamkockázata van, mivel a jelentős árfolyamkockázat az EUB meghatározása szerint is olyan mértékű, amely nem zárja ki a fogyasztónak a szerződés megkötésére irányuló akaratát. Az aránytalan árfolyamkockázat fennállásáról adott banki tájékoztatás hiányában pedig nyilvánvalóan nem tekinthetőek átláthatónak, érthetőnek és világosnak az aránytalan árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses rendelkezések, a 93/13/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdése és 5. cikke értelmében. Az aránytalan árfolyamkockázat megléte a BH.2016.5.114. számú eseti döntésben foglalt jogelvek alapján és a Ptk. 205. § (3) bekezdése szerint is lényeges szerződési körülménynek minősül, ezért arról, mint a fogyasztó

szerződéskötésre irányuló akaratát abszolút kizáró lényeges szerződési körülményről a szerződés megkötése előtt kötelezően tájékoztatnia kell a pénzügyi szolgáltatónak a fogyasztót, ennek hiányában pedig az árfolyamkockázati tájékoztatás a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelennek minősül, mivel az aránytalan árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési rendelkezések nem voltak átláthatók a fogyasztó számára és így nem tudta átlátni a korlátlan árfolyamkockázatnak a gazdasági helyzetére gyakorolt aránytalanul negatív hatását és emiatt kötötte meg a kölcsönszerződést annak ellenére, hogy egy ilyen kölcsönszerződést egy átlagfogyasztó megfelelő banki tájékoztatás esetén soha nem kötne meg. A felperesek fellebbezésükben hivatkoztak arra is, hogy számos bank az írásbeli árfolyamkockázati tájékoztatójában arról tájékoztatta a fogyasztókat, hogy a deviza nyilvántartás pénzneme szerinti piaci kamat fogja meghatározni a kölcsön kamatát. Ennek ellenére azt egyoldalú kamatdöntéssel, illetve kamat emeléssel határozták meg, így a kamat meghatározása tekintetében is téves tájékoztatást adtak a fogyasztóknak, amely már önmagában megalapozza az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelenségét, mivel a fogyasztó joggal feltételezhette, hogy a tőketartozás hazai pénznemben történő emelkedését egyensúlyozza majd a deviza és a hazai pénznem kamatlába közötti különbség. A nem megfelelő tájékoztatás miatt a fogyasztók nem tudták felmérni az árfolyamkockázatnak a gazdasági helyzetükre gyakorolt hatását, ezért az ilyen árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelen, emiatt pedig a kölcsönszerződések semmisek a Ptk. 209. § (1) bekezdéses és 209/A. § (2) bekezdése alapján. Álláspontjuk szerint a perbeli szerződés vonatkozásában is ez áll fenn, ezért a kölcsönszerződés semmis. Megjegyezték, hogy a 93/13/EGK. irányelv melléklet i.) alpontja szerint tisztességtelen azon szerződési feltétel, amelynek alapos megismerésére a szerződés megkötése előtt ténylegesen nem volt lehetősége a fogyasztónak. Az I. rendű alperes pedig nyilvánvalóan nem biztosítja a szerződési feltételek megismerhetőségének lehetőségét azzal, hogy a szerződés megkötésekor adja át a 40-50 oldalas kivevő szerződést, az ÁSZF-et és az Üzletszabályzatot. Főként igaz ez arra az esetre, ha eltérés van az árfolyamkockázati tájékoztatás és az ÁSZF-ben a kamat meghatározása tekintetében. Maximum egy óra alatt az átlagfogyasztó elolvasni sem tud ilyen mennyiségű iratot, nemhogy át tudná látni azt, hogy kamatokat az árfolyamkockázati tájékoztatással ellentétben nem a piaci viszonyok, hanem a bank egyoldalú döntése fogja meghatározni az ÁSZF szerint. Kiemelték, hogy a szerződés megkötése előtt egyetlen szerződési rendelkezés (szerződés, ÁSZF, üzletszabályzat) alapos megismerésére sem volt lehetőségük, ezért az összes szerződési rendelkezés tisztességtelen, így semmis. Megítélésük szerint a fentiekben kifejtettek miatt megállapítható, hogy a perbeli kölcsönszerződés is aránytalan árfolyamkockázatot tartalmaz és erről, mint a szerződés megkötésére irányuló akaratukat kizáró jelentős szerződési körülményről a Ptk. 205. § (3) bekezdése, az EUB C-186/16. számú ítélet 47. és 58. pontja és az EUB C-776/19-782/19. számú ítélet 101-103. pontja szerint az I. rendű alperes semmilyen tájékoztatást nem adott, ezért az árfolyamkockázati tájékoztatás nem felel meg a 93/13/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdésében, illetve 5. cikkében foglaltaknak, így az a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelennek tekinthető, melyre figyelemmel a kölcsönszerződés a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése szerint semmis. Mindemellett kiemelték, hogy az I. rendű alperes által elvégzett hitelbírálat is kizárta annak lehetőségét, hogy az aránytalan kockázat fennállását felismerjék. Az I. rendű alperes a hitelbírálatkor csak a felvételtől árfolyam állapotot vette figyelembe és nem figyelmeztetett arra, hogy a pozitív hitelbírálat nem jelenti azt, hogy a futamidő legelején stabil marad az árfolyam és emiatt nem fog olyan árfolyam, illetve kamat változás ezen időszak alatt bekövetkezni, amely miatt a tőketartozás, illetve a törlesztőrészlet akár a felvételtől korábban a másfélszeresére vagy duplájára is emelkedhet és a kölcsön a szerződés megkötését követő egy napon vagy hónapon, vagy 1-2 éven belül bármikor visszafizethetetlenné válhat. Az elsőfokú bíróság ezt jogellenesen nem vette figyelembe, így jogsértően állapította meg, hogy a kölcsönszerződés nem minősül

semmisnek. Amennyiben jogi okfejtésük nem elfogadható, kérték, hogy a Kúria az Európai Bíróságnál előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen az általuk megfogalmazott kérdésekben. Előadták továbbá, hogy az általános bírói gyakorlat szerint és a Ptk. 237. § (2) bekezdése alapján szükséges a szerződést a kereseti követelésben meghatározott tartalommal érvényessé nyilvánítani, mivel csak ekkor küszöbölhető ki a felperesek, mint fogyasztók kárára kialakult értékarányossági eltolódás. Utaltak arra, hogy az EUB C-776/19. számú ítéletének 89. pontjában írtakra figyelemmel őket semmilyen bizonyítási kötelezettség nem terheli az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás tekintetében, hiszen az I. rendű alperes köteleessége. Végül a felmondás jogszerűtlensége tekintetében arra hivatkoztak, hogy ha az I. rendű alperes az EUB C-776/19. számú ítélete 100-103. pontja szerint kompenzációt szolgáltatna volna a részükre, illetve figyelembe vette volna a tisztességtelenül felszámított összeget, akkor a felmondáskor nem lett volna hátralékos törlesztőrészlet tartozásuk vagy az bagatell mértékűnek minősült volna és így az I. rendű alperes nem mondhatta fel a kölcsönszerződést a Ptk. 525. § (1) bekezdésének e.) pontja alapján, ezért a kölcsönszerződést felmondó nyilatkozata jogszerűtlen. E vonatkozásban kérték figyelembe venni a Kúria ügyszám6 számú ítéletében és a 4/2021. PJE-ben foglaltakat. Utaltak arra, hogy amennyiben a bíróság a kölcsönszerződést érvénytelenné nyilvánítja, úgy a felmondás jogszerűtlenségét is meg kell állapítania a Ptk. 200. § (1) bekezdése és a Ptk. 525. § (1) bekezdés e.) pontja alapján, mivel érvénytelen szerződéshez semmilyen jog nem tapadhat, az alapján semmilyen jog nem gyakorolható. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a fentieket nem vette figyelembe ítéletének meghozatalakor, így jogkérdésben jogellenesen eltért a 4/2021. PJE-ben, illetve a Kúria ügyszám18 számú ítéletének 15. pontjában foglaltaktól és emiatt ítélete jogszabálysértő.

- [20] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. Az I. rendű alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott, a felperesek fellebbezésében foglaltak alapján sem az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, sem annak megváltoztatása nem indokolt. Előadta, hogy kockázatfeltáró nyilatkozattal – melyet a felperesek tudomásul vettek – eleget tett a Ptk. 205. § (3) bekezdésében és az 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének. Ez a tájékoztatás megfelel a 2/2014. PJE határozatban foglalt követelményeknek, a 6/2013. PJE határozatban foglaltaknak és az Európai Unió Bírósága C-26/13., C-186/16. és C-51/17. számú döntéseiben foglalt kritériumoknak, hiszen ennek tartalma világos és érthető, ebből nem lehet következtetni arra, hogy a kockázat nem valós és arra sem, hogy bármilyen felső korlátja van az árfolyamkockázatnak. Ebből a tájékoztatásból az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztónak értékelnie kellett tudni azt, hogy az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági következményei lehetnek. Megfelelő idő állt rendelkezésre ahhoz is, hogy azt mérlegeljék az adósok, tehát ez a tájékoztatás megfelel a Kúria devizahiteles perek jogalkalmazási kérdéseinek vizsgálatára felállított Konzultációs Testülete 2019. április 10-i ülésén megfogalmazott kritériumoknak is. Hangsúlyozta, hogy nem kifogásolható az, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatást tartalmazó okirat aláírására a szerződéskötéssel egyidejűleg kerül sor, ha a félnek elegendő idő állt rendelkezésére annak áttanulmányozására a szerződés aláírását megelőzően. A szerződés szövegéből és a pénzügyi intézmény által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen felismerhető volt az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli és hogy az árfolyam ránézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa, a vizsgált kikötés tisztességtelenségét a Ptk. 209. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel nem lehet megállapítani. Az alperes fellebbezéséhez csatolta a Kúria ügyszám15 számú végzését, mellyel a felperesi jogi képviselőnek egy, a perbelivel teljesen megegyező kereseti kérelme vonatkozásában a Kúria a

felülvizsgálati kérelmet megtagadta. A végzésből kiemelten hivatkozott a 17., 18., valamint 23. bekezdésben foglaltakra, mely utóbbi bekezdésben a Kúria utalt arra, hogy az alperesi kockázatfeltáró nyilatkozatot a 2021. november 22-én megjelent ügyszám14 számú határozatot követően is vizsgálta már, és azt mindenben megfelelőnek találta, ahogyan azt megelőzően is. E körben a Kúria a ügyszám16 számú ítéletére utalt vissza, amely megállapította, hogy az alperesi tájékoztatás mind a hazai jogszabályoknak, mind az EUB döntéseknek megfelel. Tekintettel arra, hogy a felperesek a felmondás jogszerűtlensége körében kizárólag a fentiekben cáfolt érveikre hivatkoztak és nem bizonyították, hogy a felmondás időpontjában tartozásuk nem állt fenn, az I. rendű alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a felmondás helyesen tüntette fel a felmondás okát, tekintettel arra, hogy a felperesek a szerződésben vállalt kötelezettségüket súlyosan megszegték, s ez mind a Ptk. 525. § (1) bekezdésének e.) pontjában, mind a kölcsönszerződés 6/A. pontjában meghatározott feltételt kimerítette. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú eljárásban igazolta azt, hogy a felpereseknek a felmondás időpontjában 9.666.183.- forint tartozásuk állt fenn és több mint ezer napos késedelembe estek. Csatolta továbbá a Kúria ügyszám17 számú ítéletét is, amely a perbelivel azonos kölcsönszerződés vizsgálata mellett az alperesi álláspontot támasztja alá.

[21] A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

[22] A törvényszék a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között, kizárólag az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelősége, valamint a felmondás jogszerűsége tárgyában bírálta felül. E körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, a vonatkozó jogszabályokat megfelelően alkalmazta és döntése megfelel úgy a jogszabályi előírásoknak, mint a Kúria jogegységi határozataiban foglaltaknak, valamint a kialakult bírói gyakorlatnak és az EUB döntéseinek, ezért a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésében foglaltak alapján, utalással a Pp. 386. § (4) bekezdésére is, helyes indokaira figyelemmel hagyta helyben.

[23] Miután a törvényszék az elsőfokú bíróság jogi indokolásával mindenben egyetértett, azt megismételni nem kívánja, a fellebbezésben felhozottakra tekintettel csupán a következőket emeli ki. Mindenekelőtt a felperesek árfolyamkockázattal kapcsolatos a tisztességtelenségre történő hivatkozása körében rámutat a törvényszék, hogy a felperesek személyes előadása szerint a banki eljárást megelőzően a bank hitelközvetítőjével tárgyaltak a szerződés részletkérdései vonatkozásában, ami kiterjedt az árfolyamkockázatra is. A kölcsönszerződés megkötésére és az árfolyamkockázati tájékoztató aláírására ezt követően került csak sor, ezért a felperesek alaptalanul hivatkoztak fellebbezésükben arra, hogy nem állt elegendő idő a rendelkezésükre ahhoz, hogy arról megfelelően tájékozódjanak. Az pedig, hogy az írásbeli tájékoztatással szemben a szerződéskötési eljárásban utóbb tévesnek bizonyult tájékoztatást kaptak volna, a felperesek nem bizonyították. Az I. rendű alperes helyesen hivatkozott fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a perbelivel azonos szövegezésű árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelőségét a Kúria már több általa megjelölt határozatában is kimondta és azt a ügyszám14 számú jogegységi hatályú határozat meghozatalát követően is fenntartotta, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság is kifejtette. Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a felmondás jogszerűségével kapcsolatban is, hiszen azt a felperesek súlyos szerződésszegése indokoltta tette. A felmondásban rögzítésre került, hogy a hitelszerződés a 2014. évi XXXVIII., XL., továbbá LXXVII. törvény hatálya alá tartozik, amely törvények alapján a bank az elszámolási, forintra váltási, illetőleg szerződésmódosítási kötelezettségének eleget tett, tehát a felperesek alaptalanul hivatkoztak a tisztességtelenül felszámított összeg figyelmen kívül hagyására is.

- [24] A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a törvényszék a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket az I. rendű alperes fellebbezési perköltségének a megfizetésére a rendelkező részben írtak szerint, mely az I. rendű alperes jogi képviselőjének a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet (3) és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjából áll.

Balassagyarmat, 2023. május 4.

Dr. Benkó Anna sk. a tanács elnöke

Dr. Nagy Andrea sk. előadó bíró

Dr. Lenténé dr. Szombati Annamária sk. bíró